

Hudební a taneční fakulta
Akademie múzických umění v Praze
Lichtenštejnský palác
Malostranské náměstí 13, Praha 1

Úterý 6. května 2014 v 19 hodin
Sál Martinů

Pocta Janu Vičarovi

Ke skladatelovým pětadesátým narozeninám
Ve spolupráci s účinkujícími pěveckými tělesy jako 12. koncert volné řady Pocta tvůrcům

Program

Výběr z písní pro dětské sbory (1993–2009)

Kapitán – Každý mluví tak, jak umí – Ježibaba – Zahraju ti – Pro slepičí kvoč – Skřítek Budulínek

Rolníčka Praha – mladší děti, *sbormistr* Karel Virgler, *klavír* Jakub Mikeš, *bicí* Oleg Sokolov, j. h.

O Káče a s Káčou (2008)

Káčo, Dúro, pojd' domů! – Káča leze na břízu – Káča má – Zahrajte tu mou – Žádná není tak
čiperná – Naše Káče pláče – Naše Káče pláče – Naše Káča přiložila – Pepíku, Pepíku – Lidi,
phoslouchejte – Já mám rád tu kudrnatou Káču – Dobře tak na Kačenu – V černym lese – Když
sem šel po Brodě – Na tu svatú Katerinu – Kačena divoká – Ztratila sem fěrtúšek – Taký sem
lahučky – Závěr

Iuventus, gaude!, Jablonec nad Nisou, *sbormistr* Tomáš Pospíšil, *baryton sólo* Vít Rakušan, *klavír* Jana
Lišková Kvochová, *trubka* Svatopluk Zaal, j. h., *bicí* Oleg Sokolov, j. h.

Přestávka

Ave Maria (2005)

Vysokoškolský umělecký soubor Univerzity Karlovy, *sbormistr* Chuhei Iwasaki, *varhany* Marie
Pochopová

Zachodí slunéčko (2006)

Zachodí sluníčko – Spala sem na seně – Uspávanky

Foersterovo komorní pěvecké sdružení, *sbormistr* Jaroslav Brych, *bousle* Iva Středová

Zpěvy z Kopanic (2006)

Kdo to na mňa žaluje – Ej, horenka – Na vrchu Inovca

Mužská vokální skupina **VOSK** Praha, *sbormistr* Jan Zapletal

Široko daleko (2006–2012)
Vejr – Daleko široko – Gurale

Vysokoškolský umělecký soubor Univerzity Karlovy, *sbormistr* Jakub Zicha, *bicí* Oleg Sokolov,
j. h., *cimbál* Jakub Zicha

O sborech a jejich sbormistrech

Rolníčka Praha

Dětský pěvecký sbor Rolníčka Praha vyvíjí svou činnost pod vedením sbormistra Karla Virglera od roku 1978. Během šestatřiceti let své existence těleso úspěšně vystupovalo téměř ve všech státech Evropy, v Maroku, v Kanadě a dvakrát v USA. Každoročně účinkuje na 30-40 akcích doma i v zahraničí. Je členem Unie českých pěveckých sborů a jeho činnost podporuje Hlavní město Praha. Ve svých odděleních sdružuje více než 200 členů ve věku od 5 do 18 let. Mladší sbor tvoří děti čtvrtých až sedmých tříd, které už mají za sebou zkušenosti z přípravného sboru. Kromě pravidelných sborových zkoušek se zúčastňují pěveckých soustředění a výměnných zájezdů. V minulosti to byly například zájezdy do Českého Krumlova na sborový festival Vltavské Cantare, do Sušice na festival Je kraj, kde voní tráva a do Jablonce nad Nisou. V Praze vystupují na menších samostatných koncertech nebo společně s hlavním koncertním sborem.

Sbormistr Rolníčky **Karel Virgler** vytvořil pro začínající zpěváky vlastní systém výuky spojující hudební teorii s praktickou pěveckou výchovou. Od roku 1997 realizuje také projekt Hudebních dílen pro žáky 1. stupně pražských základních škol, jímž dodnes prošly desetitisíce dětí. V prosinci roku 2000 byl pozván na Island, aby jako jeden ze sbormistrů řídil spojený sbor mládeže „Voices of Europe“, tvořený zpěváky z devíti Evropských měst kultury 2000. V roce 2001 byl uměleckým ředitelem pražské části festivalu „Children of the World in Harmony.“ Pro pražské dětské sbory založil festival Rolníčkovy svátky písní, kterého se po deset let každoročně zúčastňovalo přes 1000 dětí, v posledních letech je to přibližně 500 dětí. Založil také festival sborů pražských cizojazyčných škol.

Iuventus, gaude! Jablonec nad Nisou

Dětský pěvecký sbor Iuventus, gaude! (= Mládeži, raduj se!) Základní umělecké školy Jablonec nad Nisou vznikl v září 2005. Dnes jej tvoří 170 dětí rozčleněných do pěti sborových oddělení, včetně pětadvacetičlenného chlapeckého sboru (od září 2013). Od svého vzniku organizuje Iuventus, gaude! pravidelná podzimní koncertní setkání, při nichž spolupracuje s různými významnými umělci a soubory. V letech 2006–2010 to byly improvizací koncerty s Jiřím Stivínem a Štěpánem Rakem, v následujících letech projekty se souborem Musica Florea (provedení oratoria Mesiáš), folklorním Hradišťanem a Spirituál kvintetem. Sbor byl také vybrán k doprovodu setkání papeže Benedikta XVI. s dětmi při papežově návštěvě Prahy v roce 2009. Od roku 2006 se těleso pravidelně zúčastňuje mezinárodních sborových soutěží. Mezi jeho největší úspěchy patří získání tří zlatých medailí na největších sborových soutěžích World Choir Games 2008 (Graz) a 2012 (Cincinnati, USA), vítězství v Mistrovství světa sborového zpěvu (1st World Choir Championships) v kategorii duchovní hudba

a vítězství v soutěži Grand Prix v kategorii mládežnických sborů v červenci 2011 v rakouském Grazu. Za mezinárodní soutěžní úspěchy byl Iuventus, gaude! jmenován „Sborem roku 2012“.

Iuventus, gaude! pracuje pod dohledem sbormistra **Tomáše Pospíšila**, hlasové poradkyně Lucie Jarešové a za klavírní spolupráce Jany Liškové Kvochové.

Foerstrovo komorní pěvecké sdružení

patří mezi nejlepší české ženské sbory. Během svého téměř čtyřicetiletého působení získalo mnoho významných ocenění doma i v zahraničí. Z posledních let můžeme zmínit například prestižní účinkování na zahájení mezinárodní konference 2000 na Pražském hradě, čtyři 1. ceny a absolutní vítězství v litevské Klaipedě (2003), dvě 1. ceny a absolutní vítězství na mezinárodní soutěži Franze Schuberta ve Vídni (2006), dvě 1. ceny a zvláštní cena poroty za provedení skladby Věroslava Neumanna *Nárek opuštěné Ariadny* a celkové vítězství v Grand Prix na mezinárodní soutěži Venezia in Musica (2008), nebo 3. cenu v mezinárodní sborové soutěži Florilege Vocal de Tours (2011). Jeho rozsáhlý repertoár zahrnuje skladby českých i světových skladatelů všech slohových období. Významný podíl v něm tvoří hudba 20. století. Sbor premiéroval řadu skladeb českých soudobých autorů (například O. Kvěcha, Z. Lukáše, O. Máchy, V. Sommera, V. Petrova, E. Zámečnicka, J. Vičara ad.) a natočil několik CD.

Foerstrovo komorní pěvecké sdružení založili v roce 1975 sbormistři Rudolf Zeman a Libuše Krejčová společně s hlasovou poradkyní Dagmar Součkovou. V devadesátých letech těleso spolupracovalo se sbormistry Zdeňkem Šulcem a Janou Veverkovou. V letech 1998–2009 jej vedl Lukáš Vasilek, po něm krátce Jan Svejkovský a od srpna 2009 stojí v jeho čele **Jaroslav Brych**.

Mužská vokální skupina VOSK Praha

vznikla v roce 2006. Založili ji pod vedením **Jana Zapletala** bývalí členové pražského chlapeckého sbor Pueri gaudentes. VOSK se zaměřuje na soudobou vážnou hudbu i na hudbu populární. Spolupracuje se současnými skladateli a premiéroval například skladby, které mu věnovali Eduard Douša a Valentina Shuklina. Největším dosavadním soutěžním úspěchem souboru je získání zlatého pásma a zvláštní ceny poroty za dramaturgii soutěžního programu z Festivalu sborového umění v Jihlavě (2012) a zlatého pásma v 7. ročníku soutěžního festivalu sborové populární hudby „Jirkovský písňovar“ (2013). VOSK pořádá pravidelné koncerty v Praze a okolí, vystupoval i v okolních státech. V roce 2009 natočil své první studiové CD „Galantně – negalantně“, které věnoval sborové tvorbě 20. a 21. století.

Vysokoškolský umělecký soubor Univerzity Karlovy v Praze

je předním českým neprofesionálním sborovým tělesem složeným především ze studentů, absolventů a zaměstnanců Univerzity Karlovy a dalších pražských vysokých škol. Vznikl již v roce 1948, a je proto nejstarším českým akademickým sborem. Jako jediné české těleso je členem Evropské federace mladých sborů. Vedle pravidelné koncertní činnosti v Praze a na jiných místech České republiky vystupuje často i v zahraničí, a to nejen v Evropě, ale i v dalších světadílech. Významného úspěchu dosáhl v roce 2005, kdy zvítězil v soutěži Musica sacra Praga. Z posledních úspěchů je třeba zmínit i vítězství na Festivalu sborového umění v Jihlavě (2009), kde získal navíc zvláštní cenu poroty za vynikající interpretaci díla B. Martinů. U příležitosti 60. výročí založení tělesa v roce 2008 vzniklo jeho profilové CD „*Píseň česká*“ s tvorbou českých autorů inspirovanou lidovou poezií. Loňské 65. výročí svého vzniku sbor oslavil dvěma významnými koncerty, na nichž mj. uvedl i světovou premiéru „*Českých vigilií*“ Antonína Tučapského. Těleso je aktivní rovněž v operní oblasti. V roce 2004 se podílelo na velkolepém provedení Bizetovy *Carmen* v německém Gelsenkirchenu a v září 2005 Pucciniho opery *Tosca* v Bambergu. Jeho nejnovější aktivitou je spolupráce s činohrou Národního divadla v Praze.

Hlavním sbormistrem a uměleckým vedoucím sboru je od září 1999 **Jakub Zicha**, absolvent Pražské konzervatoře v oboru viola a dirigování.

O skladbách

***Výběr z písní pro dětské sbory* (1993–2009)**

Sbory a písničky pro děti jsem začal komponovat koncem šedesátých let pro Ostravský dětský rozhlasový sbor vedený Jaromírem Richterem. Mnohé podněty mi později přinesl olomoucký festival dětských pěveckých sborů Svátky písní a vhodné námětové východisko poskytly básně Jiřího Žáčka. Tak vznikly cykly a sbírky *Písničky, Ahoj, moře!, Zpíváme si, Míšovy písničky, Ufo, ufo, ufoni a jiné písničky pro děti, Co mi ještě zbylo ze Žáčka a Hanýskovy písničky*, které dodnes zpívají školní sbory i přípravné sbory výběrových dětských těles.

O Káče a s Káčou

Folklorní pásma-cykly *O Káče a s Káčou* pro dětský sbor, dětská sóla, baryton sólo a malý orchestr bylo vytvořeno na základě výzvy Jiřího Skopala pro pátý ročník Královéhradeckých slavností sborového zpěvu konaný v roce 2008.

Ze sto šedesáti lidových písní s výskytem slova „Káča, Káče, Katka, Katerina... jsem nakonec vybral osmnáct písní, z toho dvanáct z Čech, jednu ze Slezska a pět z Moravy. Vybrané slovesné či hudební útvary zastupují různé lidové vrstvy a žánry – folklor venkovský, resp. kopaničářský, městský, český, moravský, slezský, židovský, cikánský, německý, starodávne písně zpívané od konce 18. století i naopak novější z počátku 20. století, písně lyrické, taneční, vojenské, ba dokonce „šlágrové“ popěvky odvozené od kramářské písně. Z hlediska hudebního výběru nebyl tedy můj přístup ani puristický, ani stylově sjednocující. Důležitým třídícím kritériem byla i představa mužského sólisty – původně barytonisty Luďka Veleho, který vnáší do pásma dějové prvky a do zvuku vysokých dětských hlasů akustický kontrast.

Za účelem studiového nahrávání skladby, iniciovaného Blankou Kulínskou, jsem na jaře 2009 vytvořil novou originální verzi s doprovodem klavíru, trubky a bicích nástrojů.

Pásma-cykly *O Káče a s Káčou* je věnováno mé (v době komponování) pětileté dcerunce Šárce, a to tím spíš, že se její jméno v českém folkloru bohužel nevyskytuje.

Ave Maria

Koncertní skladbu *Ave Maria* pro osmihlasý (případně šestihlasý) smíšený sbor a varhany jsem napsal počátkem léta 2005 z podnětu sbormistra Jakuba Martince pro český chlapecký sbor Boni pueri. Měla být uváděna při jeho vánočním turné po západoevropských katedrálách s názvem Ave Maria. To se však nakonec neuskutečnilo, neboť pořádající agentura vyhlásila bankrot. V kompozici jsem využil klasický latinský text, avšak zdůrazněním kontrastů rychlého a velmi pomalého pohybu, zvuku varhan a chlapecko-mužského sboru i využitím výrazovosti klesajících chromatických postupů jsem se pokusil o netradiční pojetí. Skladbu jsem dodatečně věnoval památce své matky.

Zachodí slunéčko

V třídlínném cyklu *Zachodí slunéčko* (Zachodí sluníčko – Spala sem na seně – Uspávanky) je folklorní materiál z moravských Kopanic transformován do soudobé koncertní podoby. Zásadní úlohu při tom plní vedle ženského sboru náročný sólový part houslí. Poslední část *Uspávanky* byla vytvořena

během listopadu 2005 v Birminghamu, Alabama, původně pro ženský sbor a klarinet. Opírá se o píseň známou z repertoáru folklorní zpěvačky Zdeny Hovorkové. Charakteristický rys lydiského modu, zvětšenou kvartu, jsem zde rozvinul do bitonality: matka zpívá svému dítěti a kolébá je (As dur), avšak dětské sny jakoby přicházely odjinud (housle v D dur). První a druhá část byly napsány po mém návratu do Prahy a v říjnu roku 2006 cyklus premiérovali houslista Lubomír Havlák a Foerstrovo komorní pěvecké sdružení vedené Lukášem Vasilkem. Tento cyklus bývá rovněž uváděn ve čtyřhlasé smíšené verzi.

Zpěvy z Kopanic

Chudobnou a obtížně dostupnou oblastí na moravsko-slovenském pomezí, izolovanou od ostatního světa údolími a svahy Bílých Karpat, bylo po staletí několik vesnic a usedlostí označovaných jako moravské Kopanice. Zachovaly se zde prastaré lidové obyčeje, barevné kroje a působivé lidové písně, které byly v odstupu let „znovu objeveny“ folklórními soubory Olšava a Kopaničár. Několik z těchto baladických a tanečních písní jsem v květnu 2006 upravil či volně stylizoval do podoby třídlínného koncertního cyklu pro mužský sbor *Zpěvy z Kopanic*. 1. část *Kdo to na mňa žaluje?* využívá „naléhavý“ obrat mixolydiské septimy a je niternou zpovědí lovce, který zabil laň. Taneční a rozverná 2. část *Ej, borenka* přináší stylizaci hudecké kapely a zpěvu kopaničářů, kterým často nezbývalo než být zbojníky. Dramatická 3. část *Na vrchu Inovca* vyjadřuje, a to také za pomoci lydiské kvarty a mixolydiské septimy, scénu dvanácti zbojníků sedících kolem tichého ohně, zatímco ten třináctý, porubáný Janošek, leží opodál.

Premiéru *Zpěvů z Kopanic* uvedli na festivalu Trutnovský podzim 2006 Gentlemen Singers. Na CD „Galantně negalantně“ (2010) ji vydala mužská vokální skupina VOSK řízená sbormistrem Janem Zapletalem.

I.

Kdo to na mňa žaluje?

Kdo to na mňa svečí?

Že som zabil jeleňa

v javorovej seči.

Nězabil som jeleňa,

zabil som já laňku.

Čo chodžila vodu pic

do našeho járku.

II.

Ej, borenka horuje,

ej, dževenka banuje,

ej, borenko, něhoruj,

ej dževenko, něbanuj!

Ej, něbanuj, něbanuj,

ej, nemáš čo banovac,

ej, mosela bys se mňú,

ej, po svece vandrovac.

*A já som z Bystrice,
já tam mám rodičice,
tatu, mamu.*

*Tatu mám zbojníka,
ukradol koníka,
mama krávu.*

*Ked' ty chceš moja byc,
mošiš ty se mňú ic
do Lidečka.*

*Tam sa my zezdáme,
ručenky podáme
u panáčka.*

*Horenka Chabova,
zbojnická komora,
kedž sa rozželená,
ta všetkých vychová.*

*Horičky zelené,
to sú naše žita,
něpojdzem od milej,
šak ešte ně svítá.*

*Čo som sa Hrozenka nabanoval,
švarného dzievčaca namiloval,
a to za to, že som blato
na svojich čižmičkách rozhadzoval!*

*Pásla dzevečka páva,
mezi horama sama,
dojeli za ňú páni,
pojedz, dzevečko, s námi!*

*A já bych s vama jela,
kedže bych já páva dzela,
pusc si ho po téj vodze,
pusc si ho po slobodze!*

*Pres Javorničky,
štyry chodníčky,
cestička,*

*prečo ma lúdiš,
ked' ma nělúbíš,
Anička?*

*Už som obešiel
štyri dŕedŕiny
po Trenčín,*

*ešče som nĕmal
takĕj frajárky,
jak mám včĕl!*

III.

*Na vrchu Inovca, hej!
Cichý obník, borí, hej!*

*A pri tem obníčku, hej!
Dvanásť chlapcov sedŕi, hej!*

*Trinásty Janošĕk, hej!
Porúbaný vŕeĕek, hej!*

Široko daleko

Folklorní triptych *Široko daleko* (2006–2012) vznikl spojením tří původně samostatných sborových skladeb pro potřeby polských sborů (*Szeroko daleko*, 2012). Pro nejstarší celek, *Gurale* (2006), mi jako materiál posloužil goralský popĕvek známý v oblasti slovenské Oravy, ale i slezského Jablunkova, jenž přináší zvěst o tom, že se někde daleko za horami sekerami poprali o horalku (patrnĕ dva) horalĕ, a dále výzvu, aby se neprali (Ej, gurale, nĕbiĕše ŕel) a podĕlili se o ni, protože má dva copy, dvě oĕi, dvě tváře, velké srdce atd. Strukturu této jednoduché písnĕ bylo zapotřebí de-komponovat, znovu variaĕně vystavĕt, obohatit témbrovými plochami (například klastrem tvořeným ve smíšenĕ verzi jedenadvaceti hlasy), zvyšovat tempo, hybnost a dynamiku a plně využít technických možností špiĕkovĕho tělesa. Kompozici má dnes v repertoáru několik předních ĕeských sborů a například královĕhradeĕké Jitro ji zpĕvalo i v Kennedyho centru ve Washingtonu, DC, na koncertĕ Bobbyho McFerrina.

Rovněž skladba *Vĕjr* (2007) je založena na narůstání pohybu – zvyšování hybnosti při nemĕnnĕm tempu. Jejím východiskem byly lidové texty převážně z východních Āech a mateník, metrorytmicky nejzajímavĕjší útvar ĕeského taneĕního folkloru. Mateníkový charakter jsem zachoval, zároveň jsem na tomto základĕ pracoval variaĕně – až manýristicky. Pod italským názvem *Gufu* (= italsky *sova* nebo *vŕr*; ale také mudrlant, mrzout, morous ĕi bubák) skladba získala nejvyšší cenu v 9. mezinárodní skladatelské soutĕži pro smíšenĕ sbory 2008 Festivalu vokálního umĕní v Jihlavĕ. Dnes ji s neodolatelnou mimikou uvádí mužské těleso Gentlemen Singers.

Inspiraci pro *Daleko, široko* (2011) mi poskytly dva drobnĕ folklorní útvary, které jsem našel v *Moravských národních písniĕh* Františka Sušila (ĕ. 1549 a 1553), a Sušilem zmĕněný princip *tardissimo* (velmi zdlouhavĕ a naopak hybnĕ, až zajímavĕ). V této kompozici je v rámci ametrie formován témbra a hudební prostor. Podle zásad řízenĕ aleatoriky se mohou „záznĕje“ způsobĕné střety základních tónů a rytmických hodnot s volně pojatými (i nepřesně intonovanými) intervaly a rytmickými útvary při každĕm provedĕní odlišovat, a to ve jmĕnu sugestivního vyznĕní barev. Ve středním dílu je prostorovost vyjádřena bitonalitou.

Jako celek bude dnes vĕĕer folklorní triptych *Široko daleko* uveden Vysokoškolským umĕleckým souborem za řízení Jakuba Zichy poprvĕ.

I.

*Vejr, vej, vej, vej sedá v lese,
dává pozor, kdo co nese.
Šla tam selka za sedlákem,
nesla mu tam koláč s mákem.
Vejr, vej, vej, vej sedá v lese,
dává pozor, kdo co nese.*

*Sedlák selku pěkně vítá,
do buchty se hned s chutí dá.
Že jsou dobré, selku chválí,
jenom že jsou drobet malý.
Sedlák selku pěkně vítá,
do buchty se hned s chutí dá.*

Vejr... Uhá...

*Zabrajte mně nákou bezkou,
já si skočím s mou Tereškou!
Zabrajte mně latováka,
půl štajryše, půl vrtáka.
Zabrajte mně nákou bezkou,
já si skočím s mou Tereškou!*

*Nebudu já hospodařit,
nechce se mně voves darit.
Ani voves, ani pšenka,
že mně nechce má panenka.
Nebudu já hospodařit,
nechce se mně voves darit.*

*Já tak nebudu,
já se ožením,
vemu si babičku
se vším kořením.*

*Se vším kořením
a taky s putnou,
aby mně vařila
polívku chutnou.*

*Polívku chutnou,
kaši krupičnou,
po vrchu perníkem
posejpávanou.*

Vejr!

II.

*Daleko, široko
to ptáča letělo,
co v nedělu večer
podla mňa sedělo.*

*Na dole, na dole,
tam je cosi moje.
Daj mi, Pane Bože,
ať to idě bore.*

III.

*Za łasami, za gurami,
za dolinami,
pobili še dva gurale
čupaka-ami.*

*Ej, gurale, něbičše še,
mo guralka dva varkoče
(dvoje oču, dvoje licu, vjelki serce)
podželičše še.*

O skladateli

Prof. PhDr. Jan Vičar, CSc., narozený 5. května 1949 v Olomouci, studoval akordeon na ostravské konzervatoři, hudební výchovu a češtinu na Filozofické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci a skladbu na JAMU v Brně a AMU v Praze. V letech 1973-1978 působil jako sbormistr vojenského, poté vysokoškolského a nakonec ženského sboru (olomouckých učitelek). Byl šéfredaktorem časopisu *Hudební rozhledy* (1986–1989). Věnuje se muzikologii a kompozici. Je profesorem katedry teorie a dějin hudby na Hudební a taneční fakultě AMU v Praze a katedry muzikologie Filozofické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci. Jako Fulbright/CIES scholar-in-residence přednášel na osmi amerických univerzitách (1998–1999) a jako hostující profesor vyučoval kompozici a hudební teorii na Birmingham-Southern College v Alabamě (2005). Založil (2009) a řídí mezinárodní festival soudobé hudby MusicOlomouc.



Jan Vičar po gratulačním koncertě v Klubu HAMU před pěti lety (5. května 2009), foto Zdeněk Chrapek

Orchestrální díla

Hudba pro smyčce a tympány, 1980, 20'

Cesta k slunci, 1980; 1981, 11'

Křik, kantáta pro baryton, smíšený sbor a orchestr na slova Jiřího Žáčka, 1981, 19', vyd. Univerzita Palackého, Olomouc, 2010

Tři pochody pro Dr. Kabyla pro dechový orchestr, 1999, 8', vyd. Alliance Publications Inc., 2001

Vivat universitas! pro velký orchestr, 2000, 8'; pro čtyři lesní rohy, čtyři trubky, tři trombony, tubu a bicí nástroje, 2000, 8'

O Káče a s Káčou pro dětský sbor, dětská sóla, baryton sólo a malý orchestr, 2008, 21'

Komorní hudba

Smyčkový kvartet, 1978; 1982, 15'
Nonet o borách, dубravách a valašskéj zemi, 1979, 10'
Sonáta pro flétnu a cembalo, 1979; 1986, 16'
Tři pochody pro Dr. Kabyla pro žest'ový kvintet, 1999, 8', vyd. Alliance Publications Inc., 2001
Přeludya, dvanáct skladeb pro klavír, 2010, 34', vyd. Alea Publishing, 2010
Hudba pro Míšana pro žest'ový kvintet, 2001, 14'
Musica da canzonetta pro violu a kontrabas, 2003, 12'; pro lesní roh a trombon nebo tubu, 2003, 12'
Quattro visioni per cembalo, 2003, 9'
Pocta hudcům pro housle a violoncello, 2006, 8'
Uspávančky, 2006, 6', housle a klavír, vyd. Alea Publishing, 2008; basový klarinet a klavír, vyd. Alea Publishing, 2007; violoncello a klavír, vyd. Alea Publishing, 2009
Piano-Forte, pro marimbu, taiko a canceros, 2009, 4'

Vokální hudba

Písňe a melodramy (1977–2012), vyd. Univerzita Palackého, Olomouc, 2010, 288 s.

Variace na téma olomouckého orloje, pro soprán, klavír a bicí, 1977, 6'
Japonský rok, cyklus písní pro soprán, flétnu, klavír a piano préparé na slova Matsua Bašó v překladu Miroslava Nováka a Jana Vladislava, 1979, 16', Panton, Praha, 1984
Poučení Šuruppakovo pro kontratenor (nebo baryton nebo mezzosoprán) na akkadský text, 1994, 6'
Noční modlitba pro kontraalt, housle, klarinet, violoncello a klavír na starobabylónský text, 1994, 9';
Noční modlitba pro basbaryton, hoboje, clarinet, fagot a klavír na starobabylónský text, 1996, 9'
Šestero písní rozsmarmých pro dětský nebo střední hlas a klavír, 2003, 14'
Melodramky pro recitátora a klavír (housle a kontrabas), 2004; 2006, 23'
Písňe ze suterénu, cyklus-scéna na verše Jiřího Žáčka pro basbaryton, fagot, rozhlasový přijímač a drozda z parku, 2008, 23'
Hanýskovy písničky, pro dětský nebo střední hlas klavír na slova Jiřího Žáčka, 2009, 12'
Ze suterénu, melodramatický cyklus-scéna na verše Jiřího Žáčka pro herce, hoboje, fagot, rozhlasový přijímač a drozda z parku, 2010, 23'
Čtyři písňe na slova Jiřího Žáčka pro basbaryton (nebo alt) a klavír, 2010, 11'
Čtyři písňe na slova Jiřího Žáčka pro alt (nebo basbaryton), housle, violoncello a klavír, 2011, 11'

Sborová tvorba

Sbory a písničky pro děti, vyd. MusicOl, Olomouc, 1997, 90 s. [32 písní]
Voda, voděnka. Co mi ještě zbylo ze Žáčka, vyd. MusicOl, Olomouc, 2000, 20 s.
Smišené sbory (1998–2008), vyd. Univerzita Palackého, Olomouc, 2008, 140 s. [= Voda, voděnka; K horám; Ave Maria; Gurale; Vejr; Zachodí slunéčko]
Ženské sbory (1998–2009), vyd. Univerzita Palackého, Olomouc, 2010, 190 s. [= Voda, voděnka; Zachodí slunéčko; Gurale; Tři koledy; Vejr; Zpěvy z Moravy; O Káče a s Káčou; Zpěvy z Tramtárie]

Mužské sbory (2006–2011), vyd. Univerzita Palackého, Olomouc, 2012, 140 s. [= Zpěvy z Kopanic; Hajdom, hajdom, tydlidom; Zpěvy z Moravy; Gurale; Vejr; Zpěvy z Tramtárie; Tři mužské sbory; Daleko, široko]

Szeroko daleko, triptyk ludovy na chor miesazany, 2012, 15'

To ro ron, kratema pro smíšený sbor, 2012, 5'

Varia

U vodníků, muzikál pro děti na slova Jaroslava Stejskala, 1978, 50'

Populární hudba

Autorská CD

Vivat universitas!, Univerzita Palackého, Olomouc 2002, Total Time 75:43 (= Fanfáry Univerzity Palackého; Nonet o horách, důbravách a valašskéj zemi; Japonský rok; Smyčcový kvartet; Ahoj, moře; Tři pochody pro Dr. Kabyla; Vivat universitas!)

Zpíváme si, Univerzita Palackého, Olomouc 2003, Total Time 70:28 [=Ahoj, moře!; Míšovy písničky; Ufo, ufo, ufoní a jiné písničky pro děti; Co mi ještě zbylo ze Žáčka; Zpíváme si; Na shledanou; Písničky]

Fortissimo, Olomouc 2003, Neprodejné, Total Time 57:28 [=Vivat universitas!; Hudba pro Míšana; Tři pochody pro Dr. Kabyla; Fanfáry Univerzity Palackého; Křik]

Přeludya, Radioservis, Český rozhlas, Praha, CR0454-2, 2009, Total Time 67:22 [= Pocta hudcům; Přeludya; Musica da canzonetta; Poučení Šuruppakovo; Uspávanky]

Ej, Janku! Radioservis, Český rozhlas, Praha, CR0640-2, 2013, Total Time 67:40 [= O Káče a s Káčou; K horám; Zachodí slunéčko; Zpěvy z Kopanic; Ej, Janku; Vejr; Daleko, široko; Gurale]

<http://www.janvicar.cz>